

Najstarsze zidentyfikowane gniazdo rodu to miejscowość **Konarzewo koło Poznania**.

Geografia:

Jest to wieś w województwie wielkopolskim, powiat poznański, w gminie Dopiewo kilkanaście km na pld.zach. od Poznania, przy drodze Dopiewo-Szreniawa. Wieś położona w otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego, w sąsiedztwie znajduje się ścisły rezerwat przyrody "Trzcieleńskie Bagno". Liczba mieszkańców w marcu 2007 – 1400 osób.

Historia:

Wieś była własnością M. Ponieckiego, A. Pampowskiego, do przełomu XVI i XVII w. rodziny Konarzewskich, następnie Ostaszewskich, Ossowskich, od poł. XVII w. do 1808 roku Radomickich, w XIX w. był własnością Działyńskich, potem Dzieduszyckich i Czartoryskich. Tytus Działyński (syn Franciszka) w Konarzewie rozpoczął tworzyć zaczątki księgozbioru, przeniesiony później do Kórnika. W listopadzie 1806 r. przejazdem gościł w pałacu Napoleon.

Przyroda:

Park o powierzchni ok. 13 ha pierwotnie francuski z częściowo zachowanym założeniem tarasowym o cechach renesansowych z końca XVII w., z alejami grabowymi i lipowymi. W XVIII i XIX wieku Konarzewo przeszło pod panowanie Działyńskich, którzy gruntownie zmienili charakter i rozplanowanie parkowej roślinności.

Kościół:

Pierwsze wzmianki pochodzą z końca XIV wieku. Obecny kościół wzniesiony w połowie XVI wieku. Pod koniec XVII w. za sprawą Andrzeja Radomickiego dobudowano prezbiterium, a w początkach XVIII wieku wieżę, według projektu Jana Krawani muratora z Poznania. Odrestaurowany w 1778 przez Władysława Gurowskiego, marszałka nadwornego litewskiego i jego żonę Annę. W pożarze 1900 roku spalił się hełm wieży, odbudowany po roku w pomniejszonej skali. Kościół był orientowany wg reguły średniowiecznej, co oznacza, że prezbiterium znajduje się po stronie wschodniej. Posiada elementy stylu późnogotyckiego i barokowego. Murowany z cegły, potem otynkowany.

Architektura:

Pałac w Konarzewie to barokowa, piętrowa budowla (nieznanego architekta) na planie prostokąta, z wysuniętym dwupiętrowym ryzalitem w fasadzie ogrodowej z czterosпадowym dachem; zbudowana w latach 1689-1699 dla Jędrzeja Radomickiego, wojewodę poznańskiego. Wewnątrz: sień, kiedyś przelotowa, ze sklepieniem beczkowym z lunetami. Zachowana dekoracja sztukatorska (częściowo autorstwa Wojciecha Bianco i Franciszka Signo z Leszna) i malarska z XVII/XVIII w. Przed pałacem obszerny podjazd otoczony murem z barokową bramą, obok późnobarokowa oficyna z II poł. XVII w. kryta dachem łamanym z okienkami powiekowymi. Podczas okupacji pałac został zdewastowany. Remonty w latach 1953 i 1971 spowodowały częściową utratę oryginalnego charakteru wnętrza.

Rodzina w Konarzewie:

W Konarzewie mieszkał w 2 połowie XIX w. Bartłomiej Kuik, tam mieszkał jego syn Jan z żoną Józefą z d. Czyż oraz dziećmi - 7 synami i 6 córkami. W Konarzewie jest jeszcze dom rodzinny Bartłomieja, w którym aktualnie mieszka jego praprawnuk.